

FTF
Niels Hemmingsens Gade 12
Postboks 1169
1010 København K

Beskæftigelsesministeren
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 01
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Om L 211 – Ændring af arbejdsskadesikringsloven

21. maj 2010

Jeg har modtaget FTF's brev af 5. maj 2010, hvor FTF rejser en række supplerende spørgsmål i forlængelse af høringsnotatet af 21. april 2010 til L 211 om ændring af arbejdsskadesikringsloven med hensyn til nye kapitaliseringsfaktorer.

J.nr. 2009-0011242

FTF anfører, at lovforslaget for så vidt angår elementet om at trække arbejdsmarkedsbidraget ud af den årsløn, der lægges til grund for beregningen af erstatningen ensidigt rammer de tilskadekomne, der via øget afgiftsbetaling m.v. skal medvirke til at finansiere skattereformen.

En øget afgiftsbetaling afhænger af forbruget. Det gælder både for de arbejdsskadede og for alle andre. Og en øget afgiftsbetaling ændrer ikke på størrelsen af rådighedsbeløbet. Dette er også baggrunden for, at en øget afgiftsbetaling ikke indgår i beregningsgrundlaget. Tilsvarende indgår modtagelsen af den grønne check, der også er en del af skattereformerne, heller ikke i beregningen af rådighedsbeløbet.

Skattereformen har medført, at modtagere af løbende erstatning har fået forøget deres rådighedsbeløb efter skat. Forøgelsen udgør i gennemsnit 490 kr. pr. måned. Omvendt har modtagere af engangserstatning efter loven ikke fået en tilsvarende forøgelse af erstatningen.

Det har jeg ikke fundet rimeligt i lyset af de principper, der blev indført i arbejdsskadesikringsloven i 2007. Efter disse principper skal værdien af erstatningen være den samme uanset udbetalingsmåden.

Skattereformerne har rykket ved disse principper.

Derfor har vi fremsat et lovforslag med det ene formål, at lighedsprincippet genoprettes. Det sker i udgangspunktet ved at tilpasse skattesatserne til 2011. Det medfører imidlertid isoleret set en merudgift for erhvervslivet på 150 mio. kr., som jeg ikke mener, at vi kan pålægge dem i den nuværende økonomiske situation.

Regeringen har derfor udarbejdet en løsning, der samlet set er økonomisk neutral for erhvervslivet.

Løsningen indebærer, at modtagere af løbende erstatning deler forøgelsen af rådighedsbeløbet med modtagere af engangserstatning

Herved vil langt de fleste modtagere af løbende erstatning og alle modtagere af engangserstatning få en forøgelse af rådighedsbeløbet efter skat.

For modtagere af løbende erstatning udgør forøgelsen gennemsnitlig 300 kr. om måneden og for modtagere af engangserstatning udgør forøgelsen 17.000 kr.

FTF anfører videre, at lovforslaget skulle være i strid med FN's handicapkonvention.

Dette må jeg afvise.

Både før og efter lovforslaget stilles modtagere af erstatning skattemæssigt på samme måde som andre borgere. Som det fremgår ovenfor indebærer lovforslaget alene, at modtagere af løbende erstatning deler forøgelsen af rådighedsbeløbet med modtagere af engangserstatning.

Med lovforslaget har vi endda rettet op på den asymmetri, som de nuværende regler skaber, idet årslønnen i dag fastsættes inklusive arbejdsmarkedsbidraget samtidig med, at der ikke trækkes arbejdsmarkedsbidrag af erstatningen ved udbetalingen.

Dette medfører reelt en overkompensation i forhold til andre indkomster – både arbejdsindkomst og overførselsindkomst – hvor der enten trækkes arbejdsmarkedsbidrag ved udbetalingen af indkomsten, eller hvor bruttoindkomsten nedsættes med arbejdsmarkedsbidraget.

Med hensyn til jeres anmodning om regneeksempler henviser jeg til de svar, jeg har sendt til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg i forbindelse med lovforslagets behandling. Jeg mener, at disse svar også svarer på FTF's spørgsmål.

Jeg har sendt kopi af FTF's henvendelse samt dette brev til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg.

Venlig hilsen

Inger Støjberg